

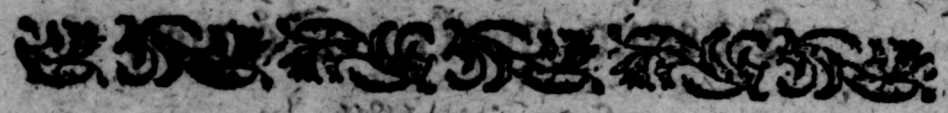
1. Men woro jag riker och mättig, Och
 frände bravera stort Då hade jag wänner
 så präktig De mig nu tråda under fot.
 2. Mina wänner som mig skulle hjälpa
 jag tänkte skulle vara mig tro, de söka att
 mig omkullstjälpa min glädje må blifwa oro.
 3. Att att jag kunde betänka Hur män-
 ga owänner jag har Som mitt namn wil-
 la förtränka Utan någon orsak klar.
 4. Mitt bröd är mycket smält Sturit
 Och lastat så wida omkring, Med sorgen
 jag har det uppburit, Jag faller mång
 tårar på kind.
 5. Jag må väl gråta med smärta,
 Ty werlden går mig emot, stor sorg haf-
 we mitt hjerta gif mig deremot min Gud
 bot.
 6. S alla de dagar jag har wistat
 war aldrig mitt hjerta så klåmd att gifwe
 det snart wille brista så wore min ångslan
 förglömd.
 7. Att kunde jag önska mig döden
 och blifwa lagder i mull, ty ingen vill
 hjälpa ut nöden, Men alla mig stöta om-
 kull.
 8. Att kunde jag krypa i jorden lit-
 som en krypande mask, så skulle jag säga
 de ordene Jompa! mång tusend god natt!
 9. Jag wäntar ej mera lifswa min
 gon är fulla med gråt mina tårar de rinna
 så frida Ty slutar jag nu lifan, fort.

4. Men woro jag riker och mättig, Och
 frände bravera stort Då hade jag wänner
 så präktig De mig nu tråda under fot.
 5. Mina wänner som mig skulle hjälpa
 jag tänkte skulle vara mig tro, de söka att
 mig omkullstjälpa min glädje må blifwa oro.
 6. Att att jag kunde betänka Hur män-
 ga owänner jag har Som mitt namn wil-
 la förtränka Utan någon orsak klar.
 7. Mitt bröd är mycket smält Sturit
 Och lastat så wida omkring, Med sorgen
 jag har det uppburit, Jag faller mång
 tårar på kind.
 8. Jag må väl gråta med smärta,
 Ty werlden går mig emot, stor sorg haf-
 we mitt hjerta gif mig deremot min Gud
 bot.
 9. S alla de dagar jag har wistat
 war aldrig mitt hjerta så klåmd att gifwe
 det snart wille brista så wore min ångslan
 förglömd.
 10. Att kunde jag önska mig döden
 och blifwa lagder i mull, ty ingen vill
 hjälpa ut nöden, Men alla mig stöta om-
 kull.
 11. Att kunde jag krypa i jorden lit-
 som en krypande mask, så skulle jag säga
 de ordene Jompa! mång tusend god natt!
 12. Jag wäntar ej mera lifswa min
 gon är fulla med gråt mina tårar de rinna
 så frida Ty slutar jag nu lifan, fort.

1. Men woro jag riker och mättig, Och
 frände bravera stort Då hade jag wänner
 så präktig De mig nu tråda under fot.
 2. Mina wänner som mig skulle hjälpa
 jag tänkte skulle vara mig tro, de söka att
 mig omkullstjälpa min glädje må blifwa oro.
 3. Att att jag kunde betänka Hur män-
 ga owänner jag har Som mitt namn wil-
 la förtränka Utan någon orsak klar.
 4. Mitt bröd är mycket smält Sturit
 Och lastat så wida omkring, Med sorgen
 jag har det uppburit, Jag faller mång
 tårar på kind.
 5. Jag må väl gråta med smärta,
 Ty werlden går mig emot, stor sorg haf-
 we mitt hjerta gif mig deremot min Gud
 bot.
 6. S alla de dagar jag har wistat
 war aldrig mitt hjerta så klåmd att gifwe
 det snart wille brista så wore min ångslan
 förglömd.
 7. Att kunde jag önska mig döden
 och blifwa lagder i mull, ty ingen vill
 hjälpa ut nöden, Men alla mig stöta om-
 kull.
 8. Att kunde jag krypa i jorden lit-
 som en krypande mask, så skulle jag säga
 de ordene Jompa! mång tusend god natt!
 9. Jag wäntar ej mera lifswa min
 gon är fulla med gråt mina tårar de rinna
 så frida Ty slutar jag nu lifan, fort.

GS 1034
 Twenne wackra Sångers
 som innehålla
 Ett Döende Barns
 Afsteds-Sal,
 Med sinia Föräldrar och andra wän-
 ner författad i versar efter Bos-
 stäfwernos antal och ordning
 i Des. Namn.
 Den Första:
 Jag tackar lära Far, re
 Sjunges som: Fröjda dig du Christi Brud, re.
 Den Andra:
 I werlden är så mycket ondt, re.
 Sjunges som: Att! bröd är dock lifwet här, re.
 Den Tredje:
 En wacker Wisa.
 Jag är en främling bland alla, re.

1. Jag tackar lära far, Och affled med Er
 tar, Ja, också med min Moder, Som war
 så om och goder, Samväl jag af Er tager,
 Och mig till Himlen drager.
 2. O huru fött det är, Att slippa allt
 besvär, Mitt eländ är försvunnit, Och
 jag har glädjen funnit, Ad! måtten I snart
 komma, Till mig ibland de fromma.
 3. Här war jag någon tid, Uti den
 lilla stid, Som mig war förelagder, Och
 i Guds råd affagder, Föran jag kom till
 världen, Och såg den usla flåden.
 4. Att war jag icke lär, För Er, som
 jag war när, I woren wäl min hägnad,
 Men jag war Er, en fögnad, Så att I
 lären minnas, Swad ro hos god' barn sin-
 nad.
 5. Nog wet jag lära far, Att I stor
 salig har, Och af att jag är bortan, Men

Den Första:

6. Guds råd affagder, Föran jag kom till
 världen, Och såg den usla flåden.
 7. Att war jag icke lär, För Er, som
 jag war när, I woren wäl min hägnad,
 Men jag war Er, en fögnad, Så att I
 lären minnas, Swad ro hos god' barn sin-
 nad.
 8. Nog wet jag lära far, Att I stor
 salig har, Och af att jag är bortan, Men
 9. Guds råd affagder, Föran jag kom till
 världen, Och såg den usla flåden.
 10. Att war jag icke lär, För Er, som
 jag war när, I woren wäl min hägnad,
 Men jag war Er, en fögnad, Så att I
 lären minnas, Swad ro hos god' barn sin-
 nad.
 11. Nog wet jag lära far, Att I stor
 salig har, Och af att jag är bortan, Men
 12. Guds råd affagder, Föran jag kom till
 världen, Och såg den usla flåden.
 13. Att war jag icke lär, För Er, som
 jag war när, I woren wäl min hägnad,
 Men jag war Er, en fögnad, Så att I
 lären minnas, Swad ro hos god' barn sin-
 nad.
 14. Nog wet jag lära far, Att I stor
 salig har, Och af att jag är bortan, Men

14. Sådant har jag smakat sielf, Då
 jag drack ur dödsens ålf, Men si tron på
 Frälsaren, Kunde rätt försötma den.
 15. Sådant kan jag lära dig, Som är
 ännu dödlig, Att då döden rusar på, Kan
 du tröst i Jesu få.
 16. Om du annars rättelig, Tror på
 Jesum som för dig, Smakat har den bit-
 tra död, Och will frälssa dig ur nöd.
 17. Nu så låten warna Er, Synbare
 jag kärligt ber, Och I trogne wandrer fort,
 Till wi räddas på en ort.
 18. Nu mina wers jag slutar här,
 Låmpen den på hjertan Er, Fästet den i
 minnet så, Amen ad? att så ske må.

Den Tretje:

Jag är en främling bland alla, Har wan-
 rat så mången wildstig, Mig möter så
 mången falsk tunga Som gerna will för-
 söra mig.
 2. Mig möter så mången falsk tunga
 Som gerna will göra mig qwal Gud som
 pröfwar hjerta och lunga, Han skilje mig
 från deras förtal.
 3. Som turturdufwan i sitt öde När
 hon mister makan sin Hon söker sig, sielf-
 wer till döda, O! hade jag samma sinn.